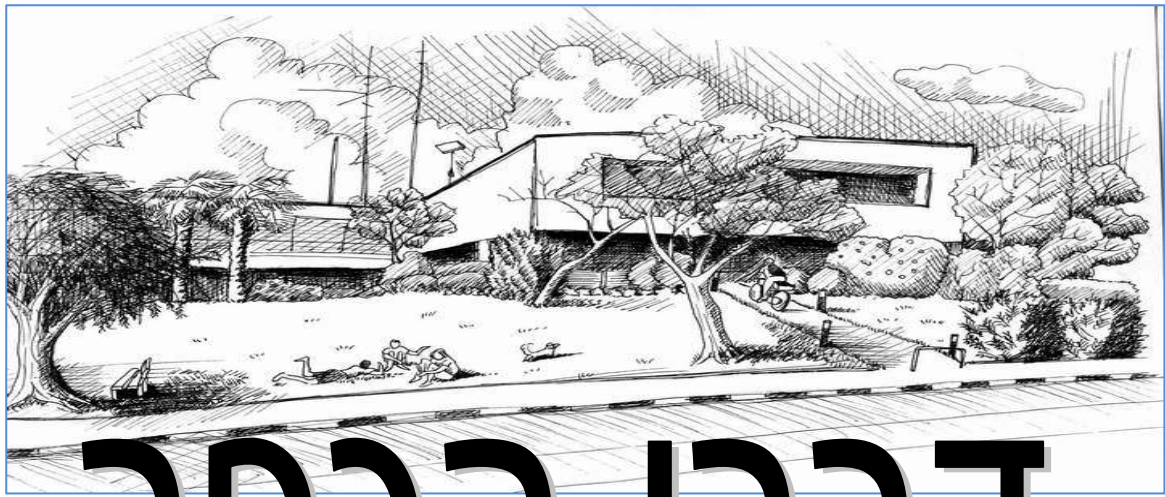

דברי הכפר

אורח בעולם מילים: קרן פלס

מהיום לא יכבה בי אור
אני גלים של קול בלב כינור
כוכב רכון אל בור
היין שנרדם שעון על השיכור

אורח בעולם כמו כולם
חולף אני המלח על הים
על אף שמתכופף
ומהיום שוב לא יכבה בתוכי האור
אני גלים של קול בלב כינור

נה נה נה....

לא יכבה בי אור
אני גלים של קול בלב כינור.

גיליון מס. 2182 * י"ז בכסליו תש"ע * 4 בדצמבר 2009

כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

ימי הולדת

12.12	אביטל נוימן איריס וולפין איתי בן זאב עמיר שחר (נכד-סמברג) יואל מרקוסון (נכד)	6.12	גאיה סלע (נכדה) בר המאירי בת-אל רוזנקרנץ אלמוג כהן-ישר (נכדה-רחמני) אלון וולפין
		8.12	אייבן לוין עידית גלוק
		9.12	שגיא כץ פרי פינק אנה מרקוסון (נכדה) נווה-שלום כמרן (נכד-ארנולד)
		10.12	אמרי סולומון איתי עדר (נכד) שי מרקוסון (נכד) קאי שירה וולף (נכדה ארנולד) נגה גולדרינג (נכדה שרקי)
		11.12	עינה יוגב (נכדה ארנברג) ימית איילון סיון שיינגזיכט ארז פרנק (נכד) ניקו אפשטיין (נכד)

מזל - טוב

ימי נישואין

6/12	קרן ודוד ארנברג עיינה ועמיחי יוגב
------	--------------------------------------

בשבוע שבין התאריכים 20.12 ועד 25.12 המרפאה עוברת שיפוץ וצביעה. אי לכך, המרפאה תהיה סגורה בשבוע זה. מי שזקוק לתרופות, ניירת או כל דבר אחר, מתבקש להערך בהתאם. צוות המרפאה

מהערכת

לקראת חנוכה – כן, לשבוע הקרוב - מי שיש לו במגרה, או רוצה לכתוב סיפור על נס שקרה לו, על אור, על דרור. מוזמן בזאת לשלוח ל"דברי". כתבו ושלחו לפי הכתובת שעל שער העלון.

כמו שודאי שמתם לב, מדור חדש בדברי הכפר; "כך היינו".
 "כך היינו" הוא ברובו, אוסף איורים אשר צוירו ע"י דודו פלמה לחג המשק ה-61 כל איור מתאר פינה נשכחת מהזיכרון הקולקטיבי של קיבוץ כפר הנשיא. חלק מהפינות המאורות קיימות עד היום וחלקן הפכו לנחלת העבר. (האיורים היו בזמנו תוספת לכתב חידה אותו היו אמורים לפענח בני הקיבוץ הצעירים). הביטוי היזכרו ותיהנו.
 ואם יש לכם להוסיף, שמור לכם כאן מקום מראש.

כל מי שיש לו סיפורים וחוויות ממשק הילדים של פעם, מוזמן לכתוב אלינו, רג'י התחילה עם סיפור החיבור של בין היום לנוסטלגיה, דודו תרם את איוריו, והסיפורים שלכם חייבים להמשיך ולהתגלגל.

שושנה שרקי

גמילה מעצבות

להפוך חושך לאור

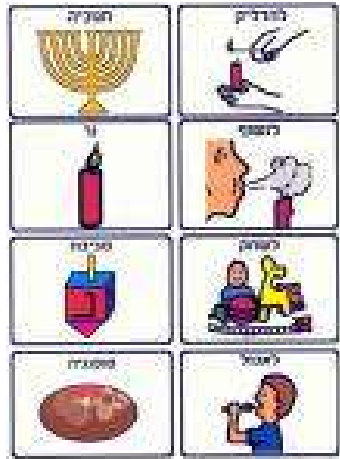
הרצאה מרתקת לקראת חנוכה
ע"י דניאל בראון – מנחה גופנפש בדרך היהדות.

ביום חמישי 10/12/09
 במועדון החדש בשעה 20:00
 הכניסה חופשית
 מומלץ!

(לפרטים נוספים: גילה עמית דוארי – 4775)

חנוכה בכפר הנשיא

ביום שישי 11.12

יתקיים ערב מתגייסים ומשתחררים בחסות ועדת בנים בחדר האוכל, שיחל בשעה 20.30 בהדלקת נרות, לאחר מכן נחגוג ונשיר עד שימאס. כולם מוזמנים. בהמשך, תכנית למבוגרים בלבד.

ביום רביעי 16.12

בין השעות 17.00-20.00 – יתקיים הפנינג יצירה לכל המשפחה בחסות ועדת חגים והתלתונים - בחדר האוכל.

ביום שישי 18.12

בין השעות 16.00 ועד 17.30 – יתקיים מרוץ הלפיד המסורתי, בחסות הנעורים. כולם מוזמנים להשתתף - מגדול ועד קטן ברגל ובקלנועית, נצעד עם לפידים ונסיים בכתובת אש מתחת לחדר האוכל. פרטים לגבי מקום היציאה יבואו בהמשך.

ביום שבת 19.12

בשעות 17.00-19.00 - ערב משחקים חכמים לכל המשפחה – משחקים אתגריים והפעלות לכל המשפחה בחדר האוכל.

בשאר ימות החג תבלו בנעימים בחיק המשפחה.

חג שמח – אולגה, מעין, אילן ויפעת.

פירורים לזודש שסוגר את

השנה

לפני שנספר מה קרה השבוע נסכם את השבוע שחלף, ואני מנצלת את ההזדמנות להודות לכל אלה שהיו אחראים למתנה הנפלאה שקיבלנו בערב יום חמישי האחרון, למי שעוד לא מבין במה מדובר, אני מתכוונת למופע של קובי אוז, אדם מדר וחברים. תודה מיוחדת לאדם מדר שבסופו של יום זוכר את הבית ומאיפה הוא בא ורצה להודות בדרכו שלו. הערב היה מלא אהבה וחום, השירים, המוזיקה והסיפורים היו נפלאים, ולא היה אחד שלא שיצא בסופו של הערב בהרגשה של התרוממות רוח. תודה תודה לכולם. תבואו שוב בקיץ.

בשבת בבוקר השמש זרחה וחיממה לנו את האוויר ונפגשנו במשק ילדים המחודש, היה נפלא לראות שוב חיות מסתובבות בחצר ובכלובים. כיף לראות איך עם חלום של כמה ילדים אוהבי חיות ובעזרת הורים, אפשר להקים ולפתוח מחדש את המקום. החיות בהחלט נראות מטופחות ומפונקות, הסביבה נקייה. בקיצור תודה לכל המארגנים (אני לא אנקוב בשמות בכדי לא לשכוח אף אחד ולא לפגוע) תודה עבור הפיתות והלאבנה\הלחמנייה והנקניקיה\הצי'פס החם, פעילויות היצירה, הסיבוב על הסוס והאכלת החיות והעיקר האפשרות להיפגש ולהיות ביחד למרות שחורף. בקיצור היה נפלא. להתראות בעוד אירועים ומפגשים במיתחם.

בהזדמנות זו נברך את בן ליפשיץ שקפץ וכבר חזר, מביקור קצר אצל אמא הלן, ריצ'רד ואמה. הוא חזר בסוף השבוע כדי להשתתף באירוע במשק הילדים, כי שם הוא מבלה הרבה לאחרונה, בטיפול בסוסים שהוא כל כך אוהב.

זה קרה אומנם ביום רביעי שעבר, אבל אנחנו מנסים לא לפסוח על אף אחד, ורוצים לאחל גיוס קל והרבה בהצלחה ליואב הריס, בהצטרף לשורות צה"ל. יואב הצטרף למשפחת הנח"ל, מקווים שתפיק את המקסימום מהשנים הקרובות, שמור על עצמך, ולא לשגע את אמא הדסה יותר מדי, והעיקר הכי חשוב תחזור בשלום תמיד הביתה, אנחנו מחכים לך.

מבצע התקנת מוני המים, יצא בשבוע שעבר לדרך. אמנם בדרך הצוות נפגש אם לא מעט תקלות, אבל הצוות יובל את הרולד בע"מ, פותר במקצועיות כל בעיה. הם מקווים לסיים את העבודה בלי הרבה עיקובים עד סוף השנה.

לשנת הלימודים האקדמית השנה, הצטרפה סטודנטית מאד מיוחדת, ואני רוצה לצרף לה הרבה ברכות ואיחולים. קבלו את הדר בסו שהתחילה השנה ללמוד "במכללת-תקוותנו". למי שלא מכיר; מכללת תקוותנו היא האקדמיה לאנשים

עם צרכים מיוחדים. הדר נוסעת כל בוקר למכללה שם היא לומדת מלונאות. הלימודים כוללים בין היתר, עיצוב שולחנות בסגנונות שונים, מסעדות, בישול ואפיה ועוד. בנוסף היא לומדת גם סיעוד- הכולל בתוכו טיפול באדם המבוגר. שלבים בחיי האדם, אנטומיה, זקנה – וחוק ומשפט. בקיצור הילדה עסוקה ולומדת ברצינות, נאחל לה ולהורים הגאים הרבה הצלחה בעתיד,

ברכות לתום מעיין שעשה חייל במשחק הכדורסל האחרון של ליגת בתי הספר, וניבחר לשחקן המצטיין. תום משחק בנבחרת של בית ספר עמק החולה. כמי שצפתה במשחק, אני חייבת לציין, שנהייתי מכל רגע. מי שמעוניין, ליגת בתי הספר, משודרת בערוץ הספורט, בימים חמישי משעה 14:30 שווה כל דקת צפייה. לתום נותר לי רק להגיד עלה והצלח, הדרך עוד ארוכה אבל זה קטן עלייך. והעיקר שתמשיך לחייך ולקחת את החיים בסבבה, גאים בך.

ברוכים החוזרים לאביבה אפשטיין, שנסעה לחופשה קצרה אצל האחים באמריקה וחזרה השבוע לארץ, היא לא חזרה לבד איתה במזוודה היא הביאה את שמוליק, שמאד התגעגע לאמא שוש ולחברים. אז לאחים לבית אפשטיין - שמחים לראות אתכם, ושמוליק תהנה מהביקור.

נכון שאנחנו רק בתחילת חודש דצמבר, אבל מד הגשם שלנו מראה 187.6 וצריך עוד המון מים לצאת מהגרעון. אז בבקשה, לתפילות היום יומיות שלכם אפשר להוסיף כמה תפילות לגשם, זה אף פעם לא מזיק. ואין ספק שגשם טוב לנשמה זה בדוק.

זהו, מקווה שנהניתם לקרוא כמו שאני נהניתי לכתוב. את החדשות לשבוע הבא, אם יש לכם משהו שאתם רוצים לשתף את כולנו, ספרו לשר. היא תשמח לספר לכולנו. שימרו על הבריאות וזכרו לחייך ולומר מילה טובה מדי פעם. סוף שבוע רגוע שקט ונעים ושבת של שלום

באהבה גדולה ארי והשטיינרים

נזכור

יז	בכסלו תשמ"ו	30.11.85	גב' הרטה וינטר
יט	בכסלו תשל"ז	11.12.76	לואיזה נתן
יט	בכסלו תשנ"ט	8.12.98	אנג'י קוניגס
כא	בכסלו תשמ"ט	30.11.88	גב' לילי רזניק
כה	בכסלו תשס"ד	18.12.03	גב' קלייר לוין
כה	בכסלו תש"ג	13.12.52	משה דוארי

תגובה . . . חצי תגובה ???

לכבוד חגי תשרי קיבלנו כמו כל עם ישראל שי לחג.

אנחנו – 19 חברים שעובדים בענפי המשק השונים (השמות נמצאים אצל מנהל הקהילה) התארגנו באופן ספונטני מתוך תחושה כבדה של עלבון הן מהסכום (150 ש"ח) ובעיקר מהצורה האוטומטית, בה ניתן השי לחג. אותו הסכום בדיוק כבר מספר שנים - דבר שנתן לנו את ההרגשה שהשי ניתן רק כדי לצאת ידי חובה. כהמשך ליחס או ליתר דיוק - חוסר היחס לעובדי הפנים, המושווים פעם אחר פעם לפנסיונרים של המשק.

הפנסיונרים כבודם במקומו מונח, אבל לדעתנו אין מקום להשוות בינם ובין זכויותיהם, לאלו של עובדי הפנים היום. אם מנופפים עדיין בדגל השוויון, אז אולי צריך לאסוף את כול השי שמקבלים עובדי החוץ ולחלקו שווה בשווה בין כול החברים. אנו כמובן לא מציעים לעשות זאת, זוהי רק דוגמא מדוע לא צריך לעשות השוואות (במקרה זה) בינינו – עובדי הפנים ובין הפנסיונרים. כאמור השבנו את מעטפות השי בצירוף מכתב קטן שביטא את תחושותינו, מתוך תקווה לביטול ותגובה של המנכ"ל/הנהלה/אגף חברה/ משהו... אך, מהכותרת אתם מבינים שלא הייתה לא תגובה ולא חצי תגובה... ואנו שואלים: האם ככה אנחנו רוצים שהדברים יתנהלו? אם התשובה היא כן, אז עד מתי? אנו בספק אם נזכה לתגובה רשמית מתישהו... ובכל זאת עדיין מצפים ומחכים,

היה לנו חשוב ליידע את החברה בנושא.

בכבוד רב בשם מחזירי השי:

שאולה אלמן
דוד אלמן
אסף מסר
ג'קי וטוטסי עמר
יוסי מלינה
שר מקלוקלין
ג'וני הרמץ
יעקב דדוש
אבי רוזנקרנץ
דורית חייט
דני פרידלנדר
מרים קנדל

נחמן כץ
משה גרשמן
נירה קורן

תגובת ההנהלה ל: "שי לחג"

חבל שנושא שי לחג נתפס ע"י חלק מהחברים, אשר עובדים בענפי המשק, כביטוי של עלבון, חוסר יחס וכדומה.
נושא השי לחג עבר גלגולים רבים, כאשר המטרה של השי היא ביטוי של תשומת לב לחבר, כך שכל ניסיון להעמיד מתן השי בהשוואה לגורמים אחרים אינו נכון.
מספר חברים פנו אלי בנושא ולכולם השבתי (באופן אישי) כי הנושא יובא לדיון בהנהלה.
ברוך.

עוד חוויות מסין

בשבועות האחרונים ביליתי בכמה מקומות שונים בסין.
הוזמנתי להיות "מרצה אורחת" בסימינר למורים חדשים לאנגלית, שהתקיים נגשואביא.
הצעירים באו במסגרת אותה החברה, שסידרה לי את מקום העבודה, בבית הספר בו אני מלמדת. עכשיו כשאני כבר מורה עם "הרבה ניסיון" בהוראת האנגלית, עם כל יכולתי, עלי להפיץ את ידיעותי ברבים.
העברתי ארבעה שיעורים בדקדוק, היגוי והדגשים ושיטות באנגלית מדוברת. אני מקווה שעזרתי להם. בכל מקרה שילמו לי יפה, ולבסוף זכיתי גם בטיול אופניים באיזור מרהיב.
שתיים מהתלמידות שלי שם, נמצאות עכשיו בבית ספרי כמתנדבות.
כתוצאה זכיתי להפחתת מספר השיעורים שעלי ללמד, וגם בחברת אנשי מערב נעימים ונחמדים. שבוע לאחר מכן היה חופש לארבעה ימים וניצלתי את הזמן לנסוע ל - XIAN המקום שבו מצאו את ה - TERRACOTTA WARRIORS שקיסר סין ציווה ליצור ולקבור קרוב לקברו, כדי לעזור לו במלחמותיו בעולם הבא. המקום נחשב לפלא השמיני בעולם ומושך אליו תיירים רבים.
כ- 8000 פסלים נמצאו –רובם שבורים, ובמשך השנים הצליחו לחבר כבר כמה אלפים מהם, ולהציגם לקהל. הפסלים הם של חיילים מחילות שונים – קשתים, פרשים עם סוסיהם חיל רגלים ושריון, וגם קצינים. הגוף שלהם זהה, אך כל פרצוף שונה ומיוחד מה שמציג גם הבדלי מיעוטים בסין.
מעל לבורות של החיילים בנו את המוזיאון, ואפשר להסתובב ולהתרשם. עבודת השיחזור נעשית בלילות.

העיר נמצאת במרכז סין, והיא שימשה כבירת הממלכה במשך שנים רבות. הקיסר שבנה את המקום הזה היה הראשון לאחד את הממלכה הגדולה שהיתה עד אז מפולגת לממלכות שונות שנלחמו ביניהן. שמו של הקיסר היה צ'ין וממנו קיבלה הארץ הזאת את שמה בלועזית. בטיול המאורגן שהשתתפתי בו, היה גם זוג מקמברידג', האישה מלמדת סינית כבר שנים ובעלה פרופסור לפילוסופיה. נהייתי לשמוע אנגלית ברמה, והתגעגעתי לכפר הנשיא.

בעיר יש עוד אטרקציות, כמו חומה עתיקה, ומגדלים ופגודות. ב - TOWER DRUM שמעתי קונצרט קצר של מתופפים, המתקיים מדי שעה, למען התיירים הרבים (רובם סינים). הגעתי לשם ברכבת, בנסיעה שארכה 27 שעות בכל כיוון! חשבתי שכך אראה חלקים נוספים של הארץ. קניתי לי כרטיס במחלקה המיוחסת – עם מיטות בתאים של ארבעה. למזלי היה לי תא לעצמי בדרך לשם, אך בדרך חזרה נאלצתי לסבול שותפים לתא. פגשתי מרצה סינית שבילתה שנה בארה"ב ובילינו כמה שעות יחד.

שבוע לפני הטיול שלי ירד הרבה שלג, והוא נשאר בשדות, על הגגות, ועל העצים, כך שהיה נוף מאוד יפה, יחד עם מזג אוויר נעים לטייל ולהסתובב. כעת אני מתכננת נסיעה לדרום – עד הים הסיני הדרומי, ובסוף לשנחאי.

להתראות בתחילת פברואר.

שרה דבולט

תגובת היענה

כאשר קראתי את מכתבו של אורי גנני (כמעט תושב בהרחבה) בדברי הכפר השבוע, מאוד רציתי (מרוב פחד) להקיא. נכון, כ-ו-ל-נ-ו מעדיפים להישאר עם הראש בחול והכותב מצדיק אותנו, כי כאשר הוא מראה לנו את הסכנות שאורבות לנו בעולם הכול-כך עוין ומספר לנו בנוסף, בחוכמה גדולה, שאלה שתפקידם להגן עלינו ולהבטיח את המשך הקיום שלנו במדינתנו היחידה שיש לנו, אינם משכילים לתפקידם, עדיף שנסתתר ונשאר נדע מה צפוי לנו בקרוב. הוא מתריע כמו התרגול המפורסם, "צ'יקן-ליקן" -- "השמים נופלים! השמים נופלים!!" -- בטח הוא צודק, אבל עוד לא. יתכן שנצליח להרוס את עצמנו מבפנים, עוד הרבה לפני שאויבינו יצליחו מבחוץ.

אורי יכול לצפות על שכננו הסורים ממרפסת ביתו על תל רומן. אני חוזר לעיסוק היומיומי בתוך החול. אני רק מבקש ממנו שלא יפריע לשנתי.

דוד קולט

עדכון: אליפות השח-מט 2009,

כפר הנשיא

עדכון: אליפות השח-מט 2009, כפר הנשיא

שוב מתעוררים כאן שחקני השחמט לחיים: האליפות הרשמית של הקיבוץ מתנהלת מתחת לפני השטח בשבועות האחרונים והיא מעניקה לא מעט מתח, עניין והנאה למשתתפים הרבים. כדאי לציין את הנציגות היפה של חברי המכינה וכן את העובדה שהמשתתפים השנה הם מכל קשת הגילאים, עם השתתפות ערה של הנוער. האליפות היא בת חמישה סיבובים המתקיימים בבתי המשתתפים, ועוד סיבוב גמר אשר יתקיים במועדון.

להלן אלופי השחמט של כפר הנשיא מאז יסוד הטורנירים:

1994- הנרי שפרונג

1997- הנרי שפרונג

2000- קולין פרימוסט

2003- קולין פרימוסט

2006- אלון פרימוסט 2009- ?

סיבוב מס' 3 הסתיים לאחרונה במספר הפתעות. נציין במיוחד לשני ה"אנדרדוגים" זהר וניב שמנצחים שוב ושוב וכבר צברו 6 נק' כ"א! ניתן לראות בצמרת הגבוהה גם את קולין (כרגיל בכושר מצוין, עם 6 נק') ואת אלן (נכנס יותר ויותר לכושר, עם 5 נק'). מספר לא קטן של משתתפים ממתינים לשעת כושר ונמצאים בעמדת זינוק (עם 4 נק'): אלון (האלוף היוצא), ארז, ג'ורג', ארי, מאור (שממשיך יחד עם אשר את הדרך של אבא רומן), ירדן (מהמכינה) וכריס (מהנגריה). המאבק על המקום הראשון עדיין פתוח, היות ויש עוד שלושה סיבובים ו- 6 נק' במלאי. בסיבוב הבא (הרביעי) צפויים מאבקי צמרת מעניינים במיוחד: קולין נגד אלן, זהר נגד ניב.

לסיבוב הגמר יעלו עשרת המתמודדים בעלי הניקוד הגבוה ביותר. סיבוב הגמר יהיה גם "סיבוב ראווה" פתוח לצופים מבחוץ ואנו מכינים לערב זה כיבוד, הפתעות ופרסים. הוא יתקיים במועדון בהודעה מראש. עדכונים נוספים נביא בהמשך, צפו לחורף חם!...

להלן צמרת הטבלה, נכון לסיבוב השלישי:
ניצחון = 2 נק' | תיקו = 1 נק' (מ) = מכינה

6 נק':	5 נק':	4 נק':	3 נק':	2 נק':
קולין פרימוסט זהר דבולט ניב דדוש	אלן מון	אלון פרימוסט ארז מירב ג'ורג' נאי ארי ברגר מאור ראובנוב ירדן ישפן (מ) כריס ספנקי	מיכה ליפשיץ מרדכי ברור	תומר ברזילאי אשר ראובנוב גיא צור (מ) יואב האריס אורי ו. (מ) איתמר בארי (מ)

בסיבוב הבא יתקיימו המשחקים הבאים:

אלן - קולין זהר - ניב מאור - ארי אלון - כריס מיכה - אשר
אורי ו. - יואב איתמר - גיא ירדן - מרדכי קייל - גולן עמרי - איתי תומר - סמי

בהצלחה לכולם!

זהר דבולט וארז מרב, המארגנים.

סיפור על משק הילדים – בהמשכים

המודעה על לוח המודעות הכריזה על "פתיחה חגיגית של משק הילדים". אך כשנכנסנו בשער נדמה היה שמשק הילדים חי וקיים כאן מאז ומתמיד, עם סוסים וחמורים, עזים ותוכים, ארנבות ותרנגולות. רק הילדים הם אחרים – כולם בני-בני משק, שהוריהם עבדו כאן כאשר הם היו ילדים – כאשר משק הילדים היה איפה שהיום נמצא מגרש הכדורסל.

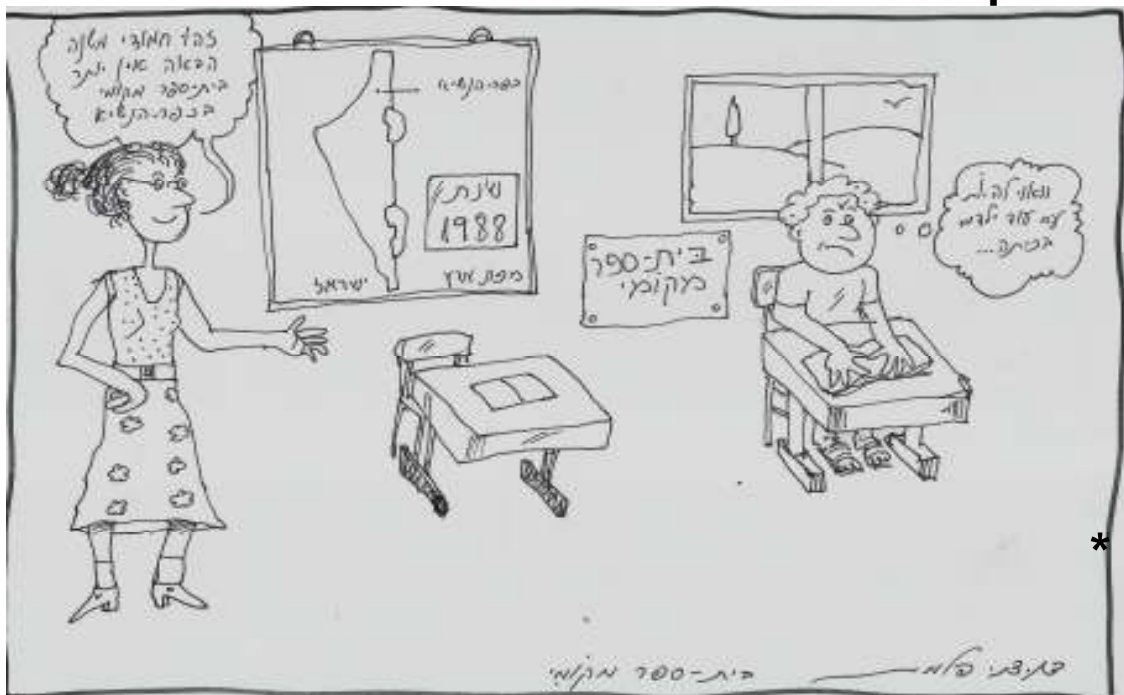
אז, בימים ההם, ילדי המשק לא הכירו את הקיבוץ ללא משק ילדים. עם הילדים עבד מבוגר מסידור העבודה, יחד הם היו אוספים את שאריות האוכל מהמטבח, ומביאים לחיות לאכול, ואחה"צ כל ילד היה מגיע לטפל ב"חיה האישית" שלו, לפני מספר שנים נגנבו רוב החיות, אחת, אחת, עד שהוחלט בקיבוץ למכור את המעט שנשאר, את החיות יחד עם כל הציוד נותרו רק שני טווסים שגרו על גג הפאב. משק הילדים נותר שומם, והילדים והוריהם היו עצובים..

בזמן האחרון קרו כמה דברים מאוד מיוחדים, שנספר עליהם בשבוע הבא.. בשבת פתחנו את משק הילדים מחדש, בחגיגת "שנטי-חי". השמיים היו כחולים, השמש זרחה, ובאו בהמוניהם. אפינו פיתות על הטבון עליהן מרחנו חומוס ולאבנה, זללנו צ'יפס ונקניקיות, שתינו תה אנגלי עם סקונס וריבה וקנינו הרבה כרטיסי הגרלה. הילדים חגגו ואכלו, ליטפו ורכבו, ושוב שמחו ואכלו. המבוגרים ישבו ונהנו – מהמוזיקה, מהאוכל ובעיקר נהנו – להביט ילדי הנעורון והנעוריים שטיפלו ועזרו לילדים הקטנים, ויחד עם זאת השתלטו על כל העבודות – פשוט תענוג!

תודה רבה רבה לכל החברים והתושבים שפרגנו, עזרו ותרמו פרסים, ולכל הקהל שקנה כרטיסים ואוכל. הצלחנו לאסוף מעל 2,000 ₪, בהם נוכל לקנות כרכה ורתמות לחמור. תודה גדולה לילדי הנעורון והנעוריים על המאמץ. להתראות ב"הפנינג" הבא – אולי בעוד חודש? מה דעתכם?

רג'י ומיכי ק'

• "כך היינו".

אנו מודים לכל האנשים הנדיבים שתרמו פרסים להגרלה המוצלחת למען משק הילדים: אבוקייק, אביבה ג', אוולין, עירית ג', אפרת שפרירי – ר"פ. גבי, זיוה מלינה, גילה עמית, דוט, דליה ב', יד שניה, יוחאי, ליאת ש', רונה, יעל נמינוב, עירית גודמן, רונית ב', ריטה רובינוב, רננה חביבי, קולין.

***מיכי, הילדים, ושוחרי משק הילדים,** מבקשים להזכיר לתשומת ליבכם: מחוץ למשק הילדים עומד מיכל לאיסוף פחיות ובקבוקים - למימון אחזקת בעלי החיים ומשק הילדים. אנא תרומתכם ועזרתכם בנידון.

בתודה מראש

סכנת חיים בכפר הנשיא – דצמבר 2009

אחת המעלות הגדולות ביותר של החיים בכפר קטן בפרובינציה הינו מיעוט כלי הרכב היחסי עם מיעוט החשיפה לזיהומי אוויר מפלטות הרכב וסכנה פחותה של היתקלויות הולכי הרגל ואופניים עם גלגלים ממונעים ורעשים בלתי נלאים של חריקות בלמים וצופרים. מעטים המקומות בהם אפשר לתת להולכי הרגל ובעיקר לאוכלוסייה המתבגרת לנוע בבטחה וילדים לרוץ במדרכות מבלי לדאוג לתאונות. המגמה היום במקומות שונים בעולם שבהם מחפשים איכות חיים היא להפחית את כלי הרכב במרכז ערים/כפרים ולדאוג לאזורים בטוחים ונקיים מזהמה וסכנות הרכבים. בכפר הנשיא המגמה המודרנית הפוכה וגורמת לסכנה יומיומית ולהרעה באיכות הסביבה שלנו. כפרנו לא רק מעודד את תוספת הרכבים אלא גם גורם לירידה תלולה באיכות החיים שלנו ע"י תכנון חלקי ומציאת חצאי פתרונות אשר מזיקים ומהווים סכנה בטיחותית. הדיונים והתכניות האחרונות לבניית מערכת כבישים חד-סטריט בכפר הנשיא הינה בבחינת פלסטר קטן על גידול ממאיר. פלסטר זה לא יכסה על בעיה הרבה יותר מורכבת וקריטית שעלולה לעלות לנו בגוף ובנפש.

כפי שרובנו יודעים, כבר הרבה זמן שתשתיות הקיבוץ אינן עולות בקנה אחד עם כמות ותדירות הרכבים הנעים בשבילי המשק /מרקי (דברי הכפר 27 נובמבר 09) העלה את האפשרות שכבישים חד-סטריים יגרמו למהירות מוגברת

ושל חוסר זהירות בכבישים, דבר זה בהחלט סביר ויש להתריע ולדאוג למנוע זאת. אולם, שורש הבעיה הינו חוסר התייחסות כוללת לתכנית אב (באם ישנה) ובחינה מעמיקה, שתכלול מבט כולל על המצב הקיים ועל התחזית של לפחות 10 שנים קדימה מבחינת בנייה, דמוגרפיה, כבישים, נגישות, מדרכות, חניות וכדומה. לפני אישור תכנית הכבישים החד-סטריים יש לבחון את תכנית האב

ולבנות תכנית מודולרית אשר תאפשר מענה לבעיות הבטיחות הקריטיות בסעיפים הבאים.

אני קוראת בזאת לחברים להתנגד לתוכנית הכבישים החד-סטריים כפי שהיא מוצעת ולהביא לדיון מחודש בנושא, בהנהלת הקיבוץ ובוועדת תכנון, בכדי להביא תכנית רחבה לאישור החברה (אסיפה).

תכנית זאת חייבת לכלול:

1. פתרון לנתיבי הולכי רגל שהפכו לכבישים ואין מענה להולכי הרגל, הקלנועיות והאופניים שנדרשים כיום להסתכן ממכוניות ואופנועים (לרוב ללא רישיון או ביטוח) הדוהרים באזורים אלו.
 - באם דרישת החברה הינה לתוספת מעברים לרכב יש לזכור שהדרכים כפי שהן היום מיועדות, ראשית להולכי רגל. ולכן יש לדאוג גם להולכי הרגל ולבנות מדרכות מורמות בצד הכבישים.**
 2. פתרון כולל לבעיית החניות וחוסר האכיפה של החוקים הקיימים. כיום חוסר חניות גורם ל"מערב פרוע" כאשר כל אחד עושה כטוב בעיניו ומשתלט על כל חלקת דשא או צידי המדרכה/כביש. תופעת הגינות הפרטיות והציבוריות שנהפכו למגרשי חניה (עם סימון מספר הרכב כאילו הדבר כשר) יוצרת מטרד בטיחותי (ואסתטי) ממדרגה ראשונה, ולא אחת קרה מצב שמכונית היוצאת או נכנסת לחנייה כמעט ודרסה פעוט או הולך רגל אחר.
- כאן שני פתרונות אפשריים:**

- א. **החלטה עקרונית וביצועה (כפי שכבר תוכנן בעבר) של בניית חניות לאורך הנתיבים החיצונים של המחנה וצמצום הנסיעה ברכב במדרכות הקיבוץ ע"י פתרונות נוספים (למשל תוספת שערים אוטומטיים).**
 - ב. **האם החברה רוצה לאפשר חניות בתוך שטח הקיבוץ בכל מקום אפשרי? וע"י כך להוסיף תנועה מיותרת, סיכונים בטיחותיים וזיהום אוויר בין בתי החברים. אם כן, יש לסדר חניות מאושרות ולא לאפשר בנייה פרטיזנית ושימוש של חניות בכל פינה) ולאכוף ע"י קנסות וכד')**
 3. **התייחסות לתכניות אחרות (למשל הורדת מטרדי הבטיחות במרכז המשק –אזור הצריפים מול המרכולית). כמובן שפולסטרם הרבה יותר זולים מטיפולים מעמיקים אולם בסופו של דבר הפצע הופך לגידול ומכאן הדרך לאסון קצרה. לכן טיפול מונע ומעמיק חיוני.**
- או מה שנקרא בסלנג המקומי. Penny wise and pound foolish!**
בתקווה שלא נטעה שוב ונאשר לביצוע תכנית אשר תזיק לכולנו.

אילנה פרנק

נ.ב. גם במקומות אחרים זה אפשרי. לפני חודש חוויתי כפר קטן (קצת גדול יותר מכפר הנשיא) באי איסקייה באיטליה, שהכניסה אליו ברכבים אסורה.

כולם חונים בחוץ ומתניידים ברגל, באופניים ובקלנועיות.
 התיירות פורחת, הכפר נקי ותושביו בטוחים מתאונות מיותרות.
 עוד על כבישים פנימיים – ועל
 הולכי הרגל

בעקבות דבריו של מרקי ב"דברי" האחרון ברצוני להביע גם את אי-שביעות
 הרצון שלי בנושא הנ"ל. מאז שעברנו לגור על-יד כביש פנימי כזה – ממש מטר
 מן הבית – כמעט כל הליכה למקום כלשהו חייבת זהירות יתרה וחוסר ביטחון.

הכביש צר, ואפילו הנהגים האדיבים ביותר (ולא כולם הם כאלה) שנוסעים לאט
 ומנסים לעבור מבלי לגרום לנו לזוז הצידה, לא תמיד מצליחים. כתוצאה מכך,
 אנו מוצאים את עצמנו עוברים במהירות האפשרית לצד הכביש, קופצים
 שמאלה או ימינה, ואם ירד גשם – אז ישר לבוץ!

לא נראה לי מקובל, לא לחברים בגילי המופלג ולא לילדים בדרך ולא לאמהות
 עם עגלות תינוקות וכו', שההליכה בכבישים הפנימיים גורמת להרגשה תמידית
 של אי-ביטחון. המצב גרוע במיוחד בימי שישי-שבת או חג, כאשר לאורחים אין
 ברירה אלא לחנות את רכבם לצדי אותם כבישים צרים. בכלל – בעיית החנייה
 הפרטית ליד הבית אבל זה כבר נושא כאוב אחר, שזועק לפתרון.

ההצעות שלי הן:

- (א) להרחיב, במידת הניתן, (רצוי להזיז) את הכבישים הפנימיים במקומות
 המסוכנים והרגישים ביותר.
- (ב) ליצור מדרכות להולכי רגל לאורך אותם כבישים שרכב נוסע בהם, כן, אני
 יודעת – זה יעלה כסף!
 תנועה חד-סיטרית באמת לא תעזור בפתרון למצוקות שהעליתי.

בקשתי היא שהנושא יעבור דיונים נוספים גם בקרב הקהילה הרחבה –
 ואם צריך – גם אסיפה, לפני שמחליטים החלטות "חד-סטריות".

בברכת הליכה בטוחה

אלזה בן-חנוך

"י יחודו של חינוך ולדורף"

מאת: אלישע אבשלום.

* זהו המשכו של המאמר מלפני שבועיים, המשך יבוא - בשבוע הבא.

מהו בסיס הידע לחינוך ולדורף?

התיאוריות המקובלות בשדה החינוך והפסיכולוגיה מתבססות כיום כמעט לחלוטין על שיטת המחקר האקדמית, הסטטיסטית. שיטת מחקר זו פועלת בצורה של בניית הנחות יסוד אודות גורמים מסוימים, ובחינת השפעתם של גורמים אלה בדרך של ניסוי וסיכום סטטיסטי. בצורת מחקר זו מאומתים אמנם היחסים בין גורם לתוצאה, אולם חסרונה הוא בכך שהתהליכים, הסיבות, כל מה שקורה בין הגורם לתוצאה - אלה נותרים בלתי ידועים. אנו יודעים למשל מתוך מחקרים סטטיסטיים, שתינוק המוקף בגירויים רבים מגיל צעיר, יפתח יכולת חשיבה מוקדם יותר מילד שלא היה מוקף בגירויים כאלה. על הסיבות לכך ניתן במחקר הרגיל רק להביע השערות; הן נותרות בלתי ידועות. התהליכים המתרחשים בתינוק כתוצאה מגירויים אלה והמביאים להקדמת יכולת החשיבה האינטלקטואלית, נותרים לחלוטין בלתי ידועים, וזאת לא משום ששיטת המחקר לא השתכללה מספיק על מנת שתגלה זאת, אלא משום שאינה מסוגלת ואינה מיועדת לכך מעצם טבעה. עובדה זו, של בניית התיאוריות החינוכיות על בסיס גורם ותוצאה תוך דילוג על התהליכים המתרחשים בפועל, היא גורם מכריע בתופעות חולניות רבות באנושות היום, המשתרעות בבני אדם מן הרמה הרוחנית, דרך המישור המנטלי ועד לגופניות הפיסית. הידע שעליו מבוסס החינוך האנתרופוסופי הוא ידע מהות האדם. הבסיס לכל חינוך, עפ"י האנתרופוסופיה, צריך לצאת קודם כל מהבנת התהליכים, ומתוכם ראיית הגורמים והתוצאות. בתור שכזה, ידע זה איננו מהוה איפוא תוצאה של תיאוריה במובנה המקובל של המלה. אמצעי ההתבוננות להשגתו משתרעים מעבר להתבוננות החיצונית, החשובה כשלעצמה, אל ראיית מרכיבים פנימיים באדם, מרכיבי נפש ורוח שאינם ניתנים להתבוננות חיצונית ישירה.

מרכיבי נפש ורוח אלה באים אמנם לביטוי חיצוני במבנהו של האדם, באופיו ובהתנהגותו, אך הדרך להתבוננות ישירה בהם חייבת להתעלות אל מעבר לאמצעי ההתבוננות הפיסיים. ד"ר רודולף שטיינר לא רק ניחן בראיה על-חושית, המסוגלת לחקור מרכיבים אלה, אלא גם הביא את תוצאות מחקריו למתודה מדעית, תוך התגברות על הפער בין הכלים להתבוננות על חושית לבין מה שמקובל בימינו ככלים למחקר מדעי. האנתרופוסופיה, הכרת האדם עפ"י ישותו המהותית, מתבססת איפוא על תוצאותיה של התבוננות על-חושית. אך את מסקנותיה המעשיות בתחומי המדע והחינוך ניתן לבדוק עפ"י תוצאותיהן בפועל. חלק מתוצאות אלה נראות באופן מיידי יותר וחלק לאחר תקופות זמן שונות. יכולת הקריאה אצל ילדים בכיתה ב' למשל בחינוך ולדורף, תהיה בדרך כלל נחותה מזו של ילדים בכיתה מקבילה בבי"ס רגיל. בגיל 10 או 11 תהיה יכולת הקריאה שווה בשני המסלולים, אך הבנת הנקרא תהיה לרוב טובה יותר בגיל זה אצל תלמידי חינוך ולדורף.

תוצאתה של שיטת מחקר זו מביאה לראייה של האדם כישות כוללת, ובהתאם מתייחסת גם דרך החינוך ולדורף למכלול ישותו של האדם. כך, בניגוד לרבות משיטות החינוך האחרות הנהוגות כיום, מקדישים תשומת לב מרובה לפיתוח כושרותיו של הילד בצורה מאוזנת, תוך דאגה שלא תתפתח יכולת מסוימת באופן חד-צדדי, דבר המביא בהכרח לפגיעה ביכולות אחרות ולחוסר איזון באדם. העידן המודרני הביא, למשל, לפיתוח מואץ וחד-צדדי של פעילות הראש, לעתים קרובות תוך הזנחה של מכלול האורגניזם האנושי ולמעשה התעלמות מקיומו. תופעה זו חמורה במיוחד כשהיא נעשית בילדים קטנים, שבהם הגפיים, והגוף בכלל, פעילים הרבה יותר מהראש, הנמצא, או אמור להימצא עדיין במובן מסוים במצב של "שינה". דבר זה עלול לגרום נזק בהמשך התפתחותו של הילד.

בהערת אגב יש להעיר כאן, כי אלה העוסקים בחינוך ולדורף מודעים לעובדה שהם מואשמים לעתים קרובות בחד-צדדיות לכיוון השני, עד כדי האשמות על התנגדות טוטאלית לחשיבה אינטלקטואלית בכלל. אולם זוהי שיטת חינוך מאוזנת, והנטיה לראות אותה כחד-צדדית נובעת רק מהקיצוניות הקיימת היום במגמות החינוכיות, המתייחסות לפיתוח הילד כבר מינקותו רק במונחים של מודעות וחשיבה לוגית. אפילו כאשר מדובר על פיתוח רגש, מדובר למעשה על פיתוח מודעות ("תאר לי בבקשה מה אתה מרגיש"). חינוך ולדורף בא איפוא

לאזן מצב, בו מערכת החינוך כולה, כמעט ללא יוצא מן הכלל, חסרה את הכלים להתייחסות מהותית לתחומים שמעבר להבעה המילולית המודעת.

הביאה: תמר מעין

על ספר שקראתי

בזמן האחרון קראתי את הספר שכתב יוסף שפרונג – אחיו של הנרי – GROWING UP IN THE HOLOCAUST. הוא מספר את הסיפור בפשטות, וברור, ובלי רחמנות עצמית. קודם על החיים בברלין בזמן שהנאצים עלו לשלטון, ואז על יציאתו מגרמניה לבלגיה עם המשפחה. מבלגיה הוא נסע לצרפת ומשם, עם בני הדודים שלו, נכנס לשווייץ. השווייצרים תפסו אותם והעבירו אותם לידי הגרמנים והם נשלחו לדרנסי המפורסם בצרפת, ומשם בתנאים נוראיים נשלחו לאושוויץ. רק הגיל הצעיר והרצון לחיות הצילו אותו. כמו כן, הוא השתתף בצעדת המוות לקראת סוף המלחמה ושחרר על ידי האמריקאים.

הספר חשוב וחובה לקרוא כעדות אישית של אדם אחד. לא יכולתי להניח את הספר עד שסיימתי לקרוא.

הספר נמצא בספרייה ואני ממליצה על קריאתו.

ג'וליה ניצן

מיחזור מוצרי אלקטרוניקה

להלן מידע בדבר הקמת מרכז למיחזור מוצרי אלקטרוניקה שונים בארץ. המוצרים הללו מזרקים לאשפה והופכים לזיהום סביבתי קשה ביותר. באירופה כבר יש מרכזי מיחזור ואנחנו בקשר עם אחד כזה להקים (בשעה טובה) גם בישראל.

הבעיה היא שישראל היא ארץ קטנה עם מעט מודעות לנושא הסביבה. אנחנו מריצים ניסיון להוכיח שאפשר לארגן דבר כזה גם בארצנו. אז כל מי שרוצה להיפטר ממוצרי אלקטרוניקה (כל דבר - החל ממכשיר גילוח ועד טלוויזיה או מזגן ישן) ניתן להביא את הדברים בהתאם לאזור הגיאוגרפי בו אתם נמצאים על פי האתר הבא: <http://www.snunit-recycling.com>

כמו כן אפשר לפנות לנתן - 054-4703485. נודה למי שיוכל להפיץ בקרב מכריו את נושא זה – אולי ילדינו עוד ישתו כאן מים מהברז...

ירושלמים – מרכז איסוף במוזיאון המדע , בקרו באתרנו החדש:
www.teva.org.il/madrachim

דברי החמור

חמור באנגלית נקרא גם DOMESTIC ASS
 אתם חייבים להודות - שם קצת מבאס
 שלא מתיר הרבה מקום לתהיות
 מה באמת חושבים עליו הבריות...

אם לא היה "ממש חמור"
 היה ודאי נעלב משפת המקור
 ומשיב בלי מתק שפתים
 למשמיציו - מנה אחת אפיים

במקום להמשיך ולנבור בערמת השחת
 להעלות גרה בשקט ובנחת
 ובלשון עברית חדה ומצוחצחת
 פשוט לנשק לו ב _ _ _ ...

אך מכיוון שחמור נשאר חמור
 מעדיף הוא לקשקש בזנבו ומידי פעם לנעור
 להסתובב לקהל ולזקוף את אוזניו
 שיועילו בטובם להמשיך ולהביט באחוריו...

אבי רוזנקרנץ

פתגם רוסי ישן אומר: אתה הבוס – אני חמור, אני הבוס – אתה חמור...

בינינו לבין עצמנו ובתגובה ל.... חתולי רחוב המריבה

קצת לא מובן לי כיצד זה שחברה המעידה על עצמה כחובבת חיות מחמד ובמיוחד חתולים, יוצאת כנגד חבר אחר שכנראה אוהב חתולים לא פחות ממנה ולוקח על עצמו תעסוקה שעולה לו כסף רב מכיסו הפרטי, להאכיל חתולים במקומות שונים בקיבוץ, בצורה מאורגנת, עם אוכל טוב, תוך כדי חלוקה נקייה ואסטיטית, בכלים חד-פעמיים ולאחר ההאכלה אוסף את כל הכלים. האיש כבר מעל גיל גבורות וההתעסקות הזאת בחתולים ממלאת את חייו בסיפוק רב. מפאת גילו ושיחיה עד 120, צריך להבין שהחתולים היו שם / כאן לפניו ויהיו כאן / שם אחריו ואת האשמה צריך להפנות לצורך באיש תברואה שיטפל בדילול החתולים בצורה חוקית.

למי שהיה בהופעה של קובי עוז וודאי התרגש כמוני כשהוא סיפר על אבא שלו, כיצד היה משאיר דוגמיות מהאוכל בצלחת ולאחר מכן היה יורד לפח האשפה הגדול, (קרפדה) ברחוב בכדי שיהיה לחתולים מה לאכול. התרגשתי כי זה בדיוק מה שאמא שלי עליה השלום הייתה עושה ואת הלחם היבש היתה מרטיבה ושמה על גדר גבוהה לציפורים. ללא שום קשר לאהבת בעלי חיים או ציפורים, פשוט לחלוק עם האחר את מה שיש לך.

איך אפשר לטעון שיש לחברה רחמים על חיות, אבל בתנאי שהם לא שלה. באופן אישי אני לא אוהב חתולים, במיוחד את אלה המגיעים לביתי וקורעים רשתות או משירים שיער על הספות במרפסת, שלא לדבר על הריח הרע, כפי שהחברה מציינת שהם מדיפים, ואני כן רוצה סביבה בריאה, נקייה, טובה ונוחה, בלי ריח של חתולים ו"מוקשים" של כלבים והפחד מהם.

החברה רותי לא הזכירה במפורש את החבר וילי, אבל אי אפשר לטעות בזהות מושא הכתבה. אז תנו לחיות לחיות ובמקביל תנו לוילי להמשיך בעיסוק שממלא את חייו והוא ישמח לחדול מכך אם יהיה פתרון משביע רצון אחר.

מי יציל את ארץ בנות היענה

בארץ בנות היענה מחפשים מציל לאומי שיציל את הארץ מכל החוליים שלה, מבפנים ומבחוץ שתוקפים אותה תדירות ואין מציל בשטח. ובאמת מי יכול לטפל בכל כך הרבה בעיות וחוליים שהארץ הזאת לוקה בהם. בצורת, ערבים מבפנים וערבים מבחוץ, דתיים, חרדים וחילוניים, קיבוצניקים ועירוניים, מלחמת עדות, אלימות גואה, תאונות דרכים, רציחות ומה לא. כל מי שחי בארץ הזאת יודע ומודע לאיום הבליסטי שיש על האזור שלנו ועלינו בפרט, ומי ייתן ונמצא פתרון ומענה ותרופה לכל החוליים.

אי אפשר להגיד שלא עושים כלום, אולי לא עושים מספיק, אבל כלום??? יותר חשוב לטפל במחלות הפנימיות וקוראי כתבותיו של רונן ברגמן מיד יעוטו על האיום המפחיד של אויבנו, ממש מפחיד, אבל כלל ידוע הוא ששחקני הספסל, אלה שלא משחקים הם הכי טובים ויודעים הכל. בארץ בנות היענה יש את הרצוי ויש את המצוי, הכל נתון

לבחירה. הלוואי שבארץ הזאת יהיה פחות חול ויותר מים, ואל נשכח שאין לנו ארץ אחרת.

עונת הצבעונים התחילה

איזה כיף לקרוא על חבר שלנו שחוזר לארץ הולדתו וילדותו, ולו רק במחשבות ובעזרת אירוח אזרחים מארץ הולדתו. לחזור ולדבר בשפת האם, לסיפורים, למנהגים, לתרבות, ממש לקנא. למה לי זה לא קורה ואני מסתפק בביקור של חברים מהילדות, מהשכונה או מקיבוצי לשעבר.

חד-סטרי בכפר

מרקי שכנע אותי שיש מקום לחשיבה נוספת לפני ההחלטה על כביש חד-סטרי. ואני מאמין לידע של ששון בבניית ותכנון כבישים. מה יעזור כביש חד-סטרי אם הולכים לשנות את כל המרחב הציבורי, ומה יעזור כביש חד-סטרי אם אין תרבות נהיגה חוקית וכל-כך הרבה נוסעים שלא כחוק, מהירות, חניה לא מסודרת, ילדים על הברכיים ועמידה בקטנועים. סעו כחוק ובזהירות גם בכבישים הקיימים עד להחלטה ולאחריה.

מודה ועוזר ירוחם

קורה לפעמים לאדם שבלהט הדיבור הוא מרים את קולו ולא בורר מילים. זה קורה כמעט לכל אחד ובטח כשהוא מאמין בצדקתו. התנצלות היא זכות גדולה ולא רק חובה. התנצלות צריכה לצאת מהלב ולהיכנס ללב. אני התנסיתי בזה בעבר ומקווה שלא אצטרך לזאת בעתיד. אני מאמין לירון שאין צורך ממנו וכעסו הוא לא אישי והוא מבטא את כעסם של עוד מתושבי השכונה. ואולי כדאי שנדע גם משהו מקולין, שידבר קצת ויספר על הנעשה בשכונה מהצד שלו וכך נדע שההתנצלות התקבלה. מתנצל שאני מתערב בעניינים הבורים, אבל זאת רק משום שלא מצאתי ארגז חול בקרבתני.

שבת שלום, שבת של אושר, שבת נעימה... ושיעבור הכול ממול.

כניסת השבת: 16:03

יציאת שבת: 17:14

פרשת השבוע: "וישלח"

לא לשכוח ביום שישי 11/12/09 נר ראשון של חנוכה

שבי

הפינה הויזואלית

והפעם: המרכז הציבורי בבניה - 1962

שבת שלום

דוד אלמן

Parents Page 04.12.09

Village News:

Before seeing what's going on, lets do a rehash of the last week. I would like to use the opportunity to thank the organizers of the great evening with Koby Oz, Adam Mader & friends. We understand that Adam Mader, as a gesture to the his parents and the place he grew up, brought his group gratis. Everyone I spoke with left the evening on a real 'high'. Thanks so much!

Saturday dawned bright and sunny and lots of people came to the newly reopened childrens' farm. Such a nice feeling to see animals walking around the pens once again. This is a fine project for the kids and many thanks to Micky Koren for his time and effort to make this a wonderful new learning experience for our kids. There were loads of activities and, of course, home made pita on the taboon and lebane, tea and scones, as well as a lottery drawing.

Ben Lifshitz was on hand after having been for a short visit to mom, Helen, in England. He spends a lot of quality time with the horses now.

Last Wednesday Yoav Harris was inducted into the army. He'll serve in Nahal and we all wish him safe.

The water meters are being installed, slowly, and the team (Yuval and Harold) have had their share of problems. They manage to handle everything in a most professional manner and say they hope to finish by the end of the year.

Hadar Basso has begun learning at the College of Hope. For those who don't know, this is an institution for people with special needs. Hadar goes to school each morning, where she is doing hotel studies. The course includes table setting, serving, cooking, baking and more. She is also doing a bit of nursing which includes taking care of the elderly, anatomy, aging and law. She studying really hard and we she'll make us all proud.

Tom Maayan was on a winning streak for the last basketball game of the high school league. He was elected outstanding player for the high school. The game was wonderful to watch and can be viewed on the sports channel from 14:30. Tom, we're proud of you and hope you're happy with the results and that you continue to enjoy playing.

Welcome back to Aviva Epstein, who was on a short visit to her brothers' in the USA. But she didn't come back alone: brother Shmulik has also arrived for a two week visit with mom, Shoshana. Have a great time.

We're waiting for the next round of rain (this weekend?) to put us over the 200 mm mark for this year. Praying for rain may be the only thing we can do. Or a rain dance?

Hope you enjoyed the news and enjoy your shabbos too. Any more news? Pass it on to Shar for next week.

Love you all - The Steiners'

NOTICES

The clinic will be closed for renovations the week of 20-25/12.
Anyone needing tests, drugs or paperwork is asked to make plans in advance for same.
Sorry for any inconvenience - The Staff

Leave Your Nerves Behind

Lecture on the body-mind connection by - Daniel Brown
Thurs. 10.12 at 20:00 in the new club room

Hannukah Program

Fri. 11.12 - Party for the draftees in the dining room from 20:30
There will be singing and partying - for grownups ONLY

Wed. 16.12 - 16:00-17:30 - The teenagers will coordinate the traditional torch procession and lighting ceremony on the lawn by the dining hall. More information later

Shabbat 19.12 - 17:00 - 19:00 Games evening in the dining hall.

Have a great holiday! - Olga, Maayan, Ilan & Yifat

Anniversaries:

06.12 Karen & David Ehrenberg
Eina & Amichai Yogev

Commemorations:

30.11.85	Mrs. Herta Winter	בכסלו תשמ"ו	י"ז
11.12.76	Louisa Nathan	בכסלו תשל"ז	י"ט
08.12.98	Angie Konegis	בכסלו תשנ"ט	י"ט
30.11.88	Mrs. Lily Resnick	בכסלו תשמ"ט	כ"א
18.12.03	Mrs. Claire Levine	בכסלו תשס"ד	כ"ה
13.12.52	Moshe Doari	בכסלו תש"ג	כ"ה

Birthdays:

06.12	Gaia Sela (g/daughter) Bar Hameri Bat-El Rosenkrantz Almog Cohen-Yeshir (Rachmani g/daughter) Alon Wolfen	08.12	Ivan Levine Idit Gluck
10.12	Ihmre Solomon Itai Eder (g/son) Shai Marcuson Kay Wolff (Arnold g/daughter) Noga Goldring (Sharkey g/daughter)	09.12	Sagi Katz Peri Fink Ana Marcuson (g/daughter) Neve-Shalom Carmon (Arnold g/son)
12.12	Avital Neuman Iris Wolfen Itai Ben-Zeev Amir Shachar (Samberg g/son)	11.12	Eina Yogev (Ehrenberg g/daughter) Yamit Ayalon Sivan Scheingezicht Erez Frank (g/son) Niko Epstein (g/son)
		12.12	Yoael Marcuson (g/son)

And more messages from China...

During the past few weeks I managed to see other places in China. I was invited to be a guest lecturer for new English teachers at the Teachers' Seminar in Yangzhou. The teachers were mostly youngsters who came under the auspices of the same company that sent me to the school where I teach. Now I'm considered an 'experienced' teacher and can pass on what I've learned about teaching in China to others.

Two of my former students were there and are now volunteer teaching at the school.

As a result, my actual teaching hours have been cut and I have more time to be with the westerners. A week after there was a four day holiday and I managed to get to Xian to see the Terracotta Warriors that the Chinese emperor demanded built to guard his tomb and help him win his wars in the next world. It's considered one of the wonders of the world and loads of tourists visit there each year.

At the moment they have uncovered about 8000 statues, most of which are damaged, and have taken years putting thousands of them back together. The terracotta warriors are from different branches of the army: archers, charioteers, officers. Their bodies are more or less the same but each face is different and you can easily recognize which are minorities of the population.

Xian is located in central China and was actually the capital for many years. The emperor who had them built was the one who united China for much of its known history and his name was Tchi'yn and that's how Sin (China) got its name in the western world.

On my organised tour there was also a couple from Cambridge. The woman has taught Chinese for years and her husband, philosophy. It was a pure pleasure to hear English on their level and I actually missed Kfar Hanassi.

There are other attractions in Xian. Towers and pagodas. In the Drum Tower I heard a concert by drummers (hence the name) that takes place once a hour to entertain the tourists. Most tourists are Chinese. I arrived in Xian by train from a journey that took 27 hours (each way). I thought that at least I would get to see some more of the country. I bought a ticket for the sleeping carriages that had 4 bunks in them. At least I had tea on the way there but on the way back had to share with 3 others. I met a Chinese lecturer who had spent a year in the USA and we spent some time together talking.

The week before my trip a lot of snow had fallen and the fields, trees and roofs were well covered but everything looked very pretty. I'm also planning a trip to the south to see the south China sea and towards the end, a trip to Shanghai.

See you all at the beginning of February!

Sara Davolt.